

УДК 617(092-Дерепа)

ПРОФЕСОР КУЗЬМА ПЕТРОВИЧ ДЕРЕПА (ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ)

23 листопада 2022 р. доктору медичних наук, професору кафедри ЛОР-хвороб Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова Кузьмі Петровичу Дерепі мало б виповнитись 100 років.

Його життєвий шлях почався в селі Плахо-Петрівка Луганської області. Батьки К.П. Дерепи були хліборобами – чесними, глибоко порядними людьми, невтомними трудівниками. Своїм прикладом вони виховували дітей, а Кузьма Петрович був дванадцятотою дитиною, прищеплюючи їм вимогливість до себе, чесність, любов до рідної землі.

Шлях до професії виявився довгим. Кузьма Петрович навчався на другому курсі

Старобільського фельдшерсько-акушерського технікуму, коли розпочалась війна. Його мобілізували в армію; як санінструктор стрілкової роти він брав участь у боях з самого початку війни. Особливо важко було під Сталінградом. Три дні під кулеметним та автоматним обстрілом, незважаючи на вибухи снарядів, він виносив поранених з передової, встиг врятувати 15 бійців, а тоді сам був поранений осколком у ногу, лікувався в госпіталі більше 3 місяців. Невдовзі, при форсуванні Одеру, він був знову поранений – осколок влучив у перенісся між очима. Закінчив же війну К.П. Дерепи старшиною медичної служби.

Найбільше Кузьма Петрович пишався тим, що врятував більше двох сотень поранених, виніс їх з поля бою разом зі зброєю, надав першу медичну допомогу. Ці дороги війни він пройшов, чесно виконуючи військовий обов'язок. Як кажуть рідні, його бойовий шлях можна прослідкувати по нагородах – медалях «За оборону Сталінграду», «За визволення Варшави», «За взяття Берліну»; він нагороджений двома медалями «За відвагу», орденами Вітчизняної війни та «Червоної зірки». Крім того, він отримав безцінний медичний досвід.

Після закінчення технікуму К.П. Дерепи працював завідувачим районним відділом охорони здоров'я в Хмельницькій області, потім вступив до Вінницького медичного інституту ім. М.І. Пирогова, який закінчив з відзнакою. А далі була робота на кафедрі оториноларингології рідного ВУЗу, захист кандидатської дисертації в 1958 р., через 10 років – докторської, присвяченої проблемам склероми. З 1962 по 2002 р. він завідував ЛОР-кафедрою Вінницького медичного інституту, 2 роки працював проректором з навчальної роботи. В 1971 р. «за

успіхи в галузі охорони здоров'я, розвитку медичної науки» він був нагороджений орденом «Трудового Червоного Прапора».

Як керівник учбового процесу, відрізнявся високою об'єктивною вимогливістю до якості викладання, проводив велику методичну роботу. Як хороший лектор, насичував свої лекції цікавим практичним та теоретичним матеріалом.

У лікувальній роботі був відомий як висококваліфікований спеціаліст-оториноларинголог з великим обсягом хірургічної роботи. Приймав активну участь в допомозі органам охорони здоров'я Вінницької, Хмельницької та Житомирської областей: консультації хворих, ургентна оториноларингологія, спеціалізація ЛОР лікарів, виступи з лекціями та інше.

Кузьма Петрович Дерепка – автор 199 наукових праць, 4 винаходів, 16 раціоналізаторських пропозицій, відзначений багатьма урядовими нагородами. Він 40 років завідував кафедрою ЛОР-хвороб, 44 роки очолював Обласне ЛОР-товариство, протягом десятиліть був позаштатним обласним отоларингологом, підготував 8 кандидатів медичних наук, 68 клінічних ординаторів, на кафедрі підвищення кваліфікації – 188 отоларингологів. За його плечима – 78 років трудової, лікарської та педагогічної діяльності.

Згідно з указом Президента України від 6 грудня 2005 р. № 1694 «Про невідкла-

дні заходи щодо реформування системи охорони здоров'я населення» та від 13 липня 2006 р. № 611 «Про Положення про стипендії Президента України для видатних діячів галузі охорони здоров'я», ювіляру було призначено стипендію Президента України.

1 квітня 2016 р. на 94-му році життя перестало битися серце доктора медичних наук, професора Кузьми Петровича Дерепки.

Дерепка Кузьма Петрович створив школу оториноларингології в Вінницькій, Хмельницькій та Житомирській областях.

Людина кипучої енергії, ініціативи і великої ерудиції, принциповий, веселий і доброзичливий, користувався незаперечним авторитетом і повагою серед лікарів, співробітників університету, студентів, хворих і колег – таким ми знали Кузьму Петровича Дерепку.

Лікарі-інтерни, клінічні ординатори, аспіранти, які навчались у шановного Кузьми Петровича Дерепки, а також колеги по медичній, педагогічній і науковій роботі, всі, хто зустрічався з ним на його життєвому шляху, пам'ятають доброго лікаря, педагога, вченого і чуйну справедливу людину.

Світла пам'ять про професора Кузьму Петровича Дерепку, чудову, доброго, чуйну людину, лікаря, вченого назавжди збережеться в пам'яті колег по роботі і всіх, хто знали його.

Колектив кафедри ЛОР-хвороб ВНМУ ім. М.І. Пирогова